

CA

ÀGORA CATALUNYA INTERNACIONAL 28

La democràcia en joc: desinformació en períodes electorals

Jornada organitzada conjuntament per Catalunya Internacional
i la Delegació de la Generalitat de Catalunya als Estats Units i Canadà
8 d'octubre de 2024

Relatoria a càrrec de Laura Pous, responsable de la secció d'Internacional de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i moderadora de la jornada, i Natàlia Segura, periodista de la secció d'Internacional de l'ACN.

**Catalunya
Internacional**

Connectem. Projectem. Capacitem.

Localització

La Rambla 14, principal
08002 Barcelona

Contacte

+34 93 640 5470
info@catinternacional.cat
www.catalunya-internacional.cat

Xarxes socials

[@CatalunyaIntl](https://twitter.com/CatalunyaIntl)

[@CatalunyaInternacional](https://www.instagram.com/CatalunyaInternacional)

<https://www.linkedin.com/company/catalunyainternacional/>

Índex

Presentació i benvinguda institucional	05
Democràcia, desinformació i intel·ligència artificial	06
L'impacte de la desinformació en les polítiques de la UE	08
Debat amb experts i professionals de la UE i els EUA	10
Annex. Participants	18
Entitats membres del Consorci	22

Presentació i benvinguda institucional

A càrrec de la directora general de Catalunya Internacional, Laura Foraster i Lloret, i de la directora general d'Acció Exterior de la Generalitat de Catalunya, Clelia Colombo Vilarrasa

La conductora de l'acte, Laura Pous, cap d'Internacional de l'Agència Catalana de Notícies, va fer una breu introducció a la temàtica de la jornada i va donar pas a les dues benvingudes institucionals.

Laura Foraster va agrair la participació a tots els ponents i participants de la sessió a l'hora de tractar un tema de màxima actualitat: l'impacte en la democràcia de la desinformació i les notícies falses. També es va mostrar satisfeta per la col·laboració amb la Delegació de la Generalitat de Catalunya als Estats Units i Canadà.

Com a part de la feina de Catalunya Internacional per aportar idees que contribueixin a una societat més justa i democràtica, Foraster va defensar la necessitat de reflexionar sobre una de les principals amenaces actuals per a la democràcia, les notícies falses, que gràcies a la intel·ligència artificial han trobat nous mecanismes per difondre's. És cert que la irrupció

de la intel·ligència artificial ofereix molts avantatges a la societat, però també ha obert noves portes a la manipulació, a la manera com percebem la realitat els ciutadans i a la consegüent presa de decisions, va apuntar Foraster.

Tot i que la desinformació no és un fenomen nou, Foraster va destacar que la creació de continguts falsos de manera automàtica, hiperrealista i a gran velocitat sí que ho és. Això implica una nova dimensió: els *deepfakes* i les falsedats creades mitjançant la intel·ligència artificial, així com les campanyes de desinformació, que destrueixen la confiança dels ciutadans en els mitjans i les institucions.

Davant la preocupació dels ciutadans, Foraster va animar-los a reflexionar sobre com contrarestar la desinformació precisament com a ciutadans. També va plantejar preguntes sobre com podem protegir la

democràcia en un entorn tan complex, quin serà el paper de les tecnologies emergents, les mesures de governs, institucions i societat civil per protegir els processos electorals de la desinformació, així com la responsabilitat de les plataformes tecnològiques.

Recordant que el 2024 va ser un any electoral, Foraster va lloar la Unió Europea per ser pionera i implementar una normativa sobre la desinformació, que espera que tots els estats europeus implementin.

Per la seva banda, Clelia Colombo Vilarrasa va refermar el compromís del Govern català amb els valors de la democràcia, la igualtat, la llei, la justícia i la pau. També amb els valors fonamentals de la Unió Europea i amb el projecte europeu. Per això, es va mostrar molt a favor d'obrir el debat sobre la desinformació en un moment tan clau, a menys d'un mes de les eleccions presidencials dels EUA.

També va admetre que la desinformació no és un problema nou, però va avisar de la revolució

tecnològica que suposa la intel·ligència artificial, un gran salt endavant per a la creació i difusió massiva i ràpida de continguts. Ara bé, pot posar en risc la democràcia si no es gestiona correctament, va dir. Segons ella, els governs tenen la responsabilitat d'implementar mesures, enfortir la confiança pública, i protegir la integritat dels processos democràtics i el paper de les eleccions per a la legitimitat institucional.

Colombo va defensar la creació d'un servei de verificació de fets i conscienciar els ciutadans sobre les notícies falses. També va advertir que cal anticipar els riscos relacionats amb la intel·ligència artificial per garantir que el seu ús respecta els valors democràtics. Per acabar, Colombo va prometre que Catalunya continuarà treballant per fomentar un ús responsable de la intel·ligència artificial, vetllant perquè respecti els drets humans i eviti la desinformació i la difusió de notícies falses.

Democràcia, desinformació i intel·ligència artificial

A càrrec de Sebastian Becker Castellaro, cap del programa de Digitalització i democràcia i expert en desinformació i democràcia de l'organització intergovernamental International IDEA

Becker va estructurar la seva presentació en quatre parts. En la primera va fer una explicació dels conceptes de democràcia, informació i desinformació, així com de l'impacte de la desinformació en democràcies d'arreu del món. En la segona, va identificar l'impacte de les plataformes de xarxes socials en les democràcies, i quin és el paper que tenen les plataformes en la difusió de la informació. Un cop aclarits aquests conceptes, va abordar els reptes i les oportunitats que la intel·ligència artificial pot aportar als nostres sistemes de gestió electoral i a la democràcia en general. Finalment, va explicar quines són les estratègies que s'estan treballant per contrarestar la desinformació.

Democràcia i informació

La democràcia és un concepte complex, que té quatre grans pilars: representació, estat de dret, participació i drets. Actualment, hi ha un retrocés democràtic al món: el 2023, 82 països van empitjorar en almenys un d'aquests pilars. A diferència dels anys 90, quan les democràcies anaven a l'alça, ara van a la baixa.

Becker va recordar la definició de desinformació que utilitza la UNESCO: tota informació falsa que es difon deliberadament per causar danys socials. Va destacar que és important distingir entre desinformació no intencionada, com informació

inexacta o fins i tot l'humor, i desinformació malintencionada. En aquest punt, es va referir tant al contingut il·legal, com ara la venjança o el discurs d'odi, com el que és legal però igualment pretén danyar la societat.

El paper de les xarxes socials

En l'economia de l'atenció actual, els continguts prohibits o controvertits, com els discursos d'odi o la pornografia de venjança, atrauen més interacció pública, alimentant així la difusió de la desinformació i l'erosió dels valors democràtics. Com que les empreses no estan impulsades per aquests valors sinó pels seus models de negoci, entendre la dinàmica del mercat és crucial per als governs.

L'existència d'aquestes llodrigueres (*rabbit holes* en anglès), on hi ha els continguts més irresponsables, fanàtics i inflamatoris, condueix a la radicalització de les societats. La radicalització no només és un problema en si mateixa, sinó que també comporta la fragmentació de l'esfera pública i, per tant, l'absència d'un debat real. Segons Becker, la irrupció de la intel·ligència artificial reforça aquest panorama nociu, perquè permet produir més fàcilment contingut controvertit o escandalós.

En conseqüència, la desinformació no només afecta els drets humans, sinó també la participació i la representació democràtica.

Reptes i oportunitats de la intel·ligència artificial

Malgrat que la intel·ligència artificial és una tecnologia que va començar els anys 50, Becker va ressaltar els avenços profunds dels últims anys. La potència d'aquesta tecnologia es basa en l'enorme capacitat de càlcul i la disponibilitat per processar grans volums de dades i del llenguatge natural. Gràcies a això, pot produir peces de desinformació de molt alta qualitat.

Becker va defensar que la intel·ligència artificial pot millorar els processos electorals, fent-los més ràpids i segurs. Però també hi ha reptes i preocupacions. Els sistemes d'intel·ligència artificial s'estan utilitzant per crear *deepfakes*, models lingüístics gegants (LLM), bots, periodisme automatitzat, i per classificar, promocionar o degradar el contingut als nostres canals de notícies. Tot plegat, representa un risc per a les eleccions, va advertir.

Estratègies per contrarestar la desinformació

Davant del que considera problemes estructurals, Becker va defensar solucions estructurals: un

equilibri entre la llibertat d'expressió i la integritat de les eleccions. A banda de defensar els principis de necessitat, proporcionalitat i minimització a l'hora de processar dades personals, va subratllar que el més important és la transparència algorítmica. És a dir: saber quines tècniques s'utilitzen per orientar els ciutadans a internet per amplificar la publicitat política, així com saber les regles de moderació de contingut.

Malgrat la nova normativa europea, Becker va recordar que aquesta no s'aplica a la resta del món i que cal assegurar que totes les autoritats puguin col·laborar amb les plataformes en els processos electorals.

Pel que fa a la monetització de la desinformació, Becker va proposar buscar estratègies per eliminar els ingressos publicitaris dels llocs web que difonen

informació falsa, ja que considera que l'arrel del problema són els incentius comercials entorn de les tecnologies publicitàries.

També va defensar que les plataformes facin una avaluació sistemàtica del risc dels seus algoritmes recomanats per als processos electorals, tenint en compte el context i idiomes específics.

En últim lloc, Becker va explicar el codi de conducta impulsat per la seva organització, on s'estableixen compromisos per promoure campanyes polítiques saludables en línia. No només proporciona normes justes, sinó també transparència, confiança pública i responsabilitat entre els polítics que utilitzen aquestes tècniques, va reivindicar.

L'impacte de la desinformació en les polítiques de la UE

A càrrec de Klimentini Diakomanoli, del Grup de Treball de Comunicació Estratègica de la Comissió Europea (CE)

Com a membre de la Direcció General de Comunicació de la Comissió Europea, Klimentini Diakomanoli va explicar que l'executiu comunitari té un Servei de Comunicacions Estratègiques per abordar la desinformació, especialment durant els períodes electorals.

D'una banda, s'encarreguen d'inspeccionar la desinformació des del punt de vista regulador i de control de les plataformes de xarxes socials, en coordinació amb la Direcció General sobre Serveis Digitals, la Direcció General de Justícia i el Servei d'Acció Exterior (SEAE) de la UE. També amb molts altres departaments, ja que la desinformació afecta amplis àmbits polítics.

D'altra banda, aborden la desinformació i la manipulació de les polítiques de la UE des de la perspectiva de la comunicació estratègica. En

concret, aquest Servei analitza les tendències per poder donar respostes comunicatives a partir de fets i xifres sobre diferents relats de desinformació i de manipulació de la informació.

En el dia a dia d'aquest Servei, es dediquen a detectar narratives de desinformació que arriben als països de la UE i en fan una anàlisi setmanal. A partir d'aquí, elaboren les respostes, que és la part més difícil, va admetre Diakomanoli, perquè com a administració pública la CE ha de donar respostes només a partir de fets i xifres, i això requereix molt de temps i esforç. Malauradament, la desinformació viatja molt més ràpid que les respostes, va lamentar.

En coordinació amb el SEAE, també estan pendents de les interferències estrangeres, és a dir, quan la desinformació arriba a la UE des d'actors estrangers malignes. No és un fenomen recent, però s'ha

amplificat darrerament, va constatar Diakomanoli.

La CE se centra en la desinformació i manipulació que afecta les polítiques de la UE, com poden ser les notícies falses sobre Ucraïna, el canvi climàtic, la migració, la salut o les protestes dels pagesos, i ho fa especialment durant els processos electorals.

Amenaces durant les eleccions europees

A Brussel·les han detectat que la finestra de perill pel que fa als intents de manipulació acostuma a començar un any abans de les eleccions, i s'incrementa progressivament de tres mesos a dues setmanes abans, per culminar 72 hores abans dels comicis. Segons Diakomanoli, gran part de la desinformació arriba en les últimes 72 hores perquè aquest és el període més vulnerable, durant les jornades de reflexió prèvies a les eleccions. A més, els actors malignes saben que els governs i el sector públic de la majoria dels estats membres seran incapaços de respondre amb prou rapidesa.

Durant les eleccions europees del 2024 no es van detectar incidents significatius de desinformació, però sí que es van identificar campanyes a llarg termini presents a la majoria d'estats membres, que possiblement van influir en els resultats. De tota manera, Diakomanoli creu que és extremadament

difícil, per no dir impossible, demostrar que la desinformació ha influït en els votants.

Tot i que discrets, també hi va haver incidents cibernètics als Països Baixos, Eslovàquia, Àustria i Itàlia els últims dies abans de les eleccions. A França, Alemanya, Polònia i Itàlia també es va detectar l'ús d'una eina manipuladora russa que imita mitjans de comunicació coneguts, que la gent del carrer no identifica fàcilment.

Respostes de la Comissió Europea

Diakomanoli va explicar que, per combatre la desinformació, la CE va treballar conjuntament amb el Grup de Reguladors Europeus de Mitjans Audiovisuals (ERGA) per posar en marxa una campanya de conscienciació durant la campanya electoral. Es va difondre per televisió, ràdio i xarxes socials a tots els estats membre en les 24 llengües oficials de la UE per conscienciar, destacar l'orientació d'experts i promoure eines de verificació de fets. Es va elaborar contingut específic i adaptat per a plataformes com Youtube o Instagram, però no TikTok.

La CE també ha elaborat una eina adreçada als professors, perquè consideren molt important l'educació a les escoles. Disponible també en

català, consisteix en un joc interactiu d'una hora de durada per entrenar les capacitats dels estudiants a l'hora de detectar notícies falses. Tot plegat ho fan en coordinació amb la xarxa d'oficines de la CE a les capitals i també amb oficines regionals com la de Barcelona, especialment amb iniciatives d'alfabetització mediàtica. Diakomanoli va reconèixer que el Govern de Catalunya és molt sensible a aquesta qüestió i que ha impulsat iniciatives per combatre la desinformació.

Alfabetització mediàtica a la UE

Diakomanoli va concloure parlant de la necessitat de donar respostes immediates, de l'educació a llarg termini i de les directrius polítiques establertes per la presidenta de la CE, Ursula von der Leyen, per al període 2024-29. Va assegurar que la lluita contra la desinformació encara és una de les prioritats polítiques de Von der Leyen i que s'ha d'abordar des de tots els àmbits, amb ple respecte per la llibertat d'expressió i informació. Així, va remarcar que les iniciatives que emprenen no van en contra de la llibertat d'expressió, sinó que permeten a les persones i als ciutadans expressar-se amb llibertat i evitar els discursos d'odi.

Diakomanoli va defensar que l'enfocament a llarg termini ha de ser l'educació i l'alfabetització

mediàtica, no només dels nens, sinó també de la societat en conjunt, en cooperació amb tercers, inclosa la comunitat de verificadors de fets, periodistes, mitjans de comunicació, societat civil i àmbit acadèmic.

Ronda de preguntes i respostes dels ponents

Abans del debat, la presentadora va obrir una breu ronda de preguntes als dos ponents del seminari. Davant la qüestió sobre si els governs comparteixen la prioritat de Brussel·les, Diakomanoli va dir que en general sí, però va admetre que potser no tots els estats membres de la UE. Per exemple, els països del nord d'Europa són més sensibles a la desinformació perquè són objectiu de més interferències estrangeres. Tanmateix, Diakomanoli considera que la desinformació i la manipulació s'estan convertint cada cop més en una prioritat de les autoritats europees. Per la seva banda, Becker va alertar que els governs no estan parant prou atenció a les dinàmiques de mercat que promouen la desinformació. És important tenir alfabetització digital i mediàtica, però Becker va defensar que també cal crear mecanismes comercials per contrarestar la desinformació perquè el mercat no ho farà per si sol.

Debat amb experts i professionals de la UE i els EUA

L'última part de l'acte va ser una taula rodona amb experts i professionals de la Unió Europea i els Estats Units. Hi van prendre part Carme Colomina, investigadora sènior especialitzada en Unió Europea, desinformació i política global del CIDOB; Kayleen Devlin, periodista sènior de BBC Verify; Alba Tobella Mayans, periodista, cofundadora i directora de Verificat; Gabriel López Serrano, director de Relacions Institucionals i Regulació a Microsoft Ibèrica; i Alexandre López Borrull, professor agregat dels Estudis de Ciències de la Informació i de la Comunicació de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Risc per a la democràcia

La moderadora va agrair als ponents la seva participació en l'acte i va obrir el debat tot preguntant a Colomina fins a quin punt creia que la disputa de les eleccions als Estats Units entre Kamala Harris i Donald Trump podia suposar un punt d'inflexió en la garantia de la democràcia, i en la demostració de si tenim o no unes institucions que resisteixen la pressió de les notícies falses i la desinformació.

Colomina va fer broma sobre la complexitat de la

primera pregunta i va assegurar que les eleccions, en general, són un moment de màxima concentració de dinàmiques que ja existeixen en la realitat social, tant als Estats Units com a Europa. Segons va remarcar, la desinformació identifica les vulnerabilitats socials i les amplifica, i alguns actors actuen on hi ha fractures per agreujar-les. Les eleccions són un moment clau no només per comprovar la consistència democràtica, sinó també la confiança del poble en les institucions. En períodes electorals, la confusió en el debat públic i el soroll augmenten exponencialment.

En el cas dels Estats Units, a més, s'hi afegeix el fet del que va passar el 2020, amb un dels candidats presidencials parlant des del primer minut de fets alternatius. Som en una campanya de realitat alternativa, va alertar Colomina, afegint que hi ha hagut una evolució en la pròpia erosió del debat. L'experta del CIDOB també va voler destacar el rol de les xarxes socials, com X, que va remarcar que està fent campanya obertament a favor d'un dels candidats.

La moderadora va preguntar llavors a les expertes de Verificat i BBC Verify sobre el rol que pot jugar el periodisme en la lluita contra la desinformació, i va recordar que en l'únic debat presidencial, Trump va criticar aquest esforç periodístic, suggerint que els verificadors beneficiaven Kamala Harris.

Alba Tobella, de Verificat, va recordar que ells són missatgers que assenyalen les imprecisions i grans mentides que hi ha sovint en campanyes electorals, i que per això es troben sovint en el punt de mira. Qüestionen la nostra neutralitat i la nostra feina, encara que publiquem amb estàndards de transparència i contrastem les notícies molt més que la majoria de mitjans, es va lamentar.

Tobella va apuntar que actualment hi ha mons paral·lels, assenyalant que els assistents a l'acte probablement votarien tots a Harris, mentre que als EUA això podria ser molt diferent. Per a la cofundadora de Verificat, actualment hi ha molta divisió i hi ha votants als quals no es pot arribar ni tan sols amb el procés de verificació d'informació o amb jornades com les organitzades per Catalunya Internacional. L'experta va destacar la importància dels fets, però va admetre que ja no s'escolta, i que quan Donald Trump acusa la CNN de difondre *fake news* és igual que quan s'ataca Verificat i se'ls intenta assenyalat políticament, quan en realitat no tenen cap vinculació amb partits.

Per la seva banda, Kayleen Devlin, periodista sènior de BBC Verify, va admetre no estar sorpresa pels atacs de Trump als periodistes verificadors del debat presidencial. Va explicar que a BBC Verify volen posar la transparència al centre de tot el que fan,

mostrant sempre d'on sorgeix la informació. Devlin confia que amb aquesta tècnica es poden donar a l'audiència les eines necessàries per analitzar les informacions directament. La periodista de la BBC va remarcar que això és especialment important en un moment en que es neguen categòricament les afirmacions dels rivals.

Alexandre López Borrull, professor agregat dels Estudis de Ciències de la Informació i de la Comunicació de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), va destacar en aquesta línia que els periodistes verificadors s'identifiquen com un actor més i per això hi ha qui, en no poder lluitar contra els fets, intenta deslegitimar-los, de manera que els votants no hi confiïn. Segons va apuntar, els mitjans tradicionals també tenen dificultats similars.

En aquest punt, Gabriel López Serrano, director de Relacions Institucionals i Regulació a Microsoft Ibèrica, va assenyalar que aquest any és efectivament un punt d'inflexió per a tothom, amb la meitat de la població participant en eleccions: Taiwan, Índia, Mèxic, el Parlament Europeu, els Estats Units... En tot cas, va remarcar que la desinformació és un fenomen que porta molts anys en la societat, potser segles, però que la tecnologia n'ha ampliat exponencialment l'impacte.

El directiu de Microsoft va recordar que l'any 2011, amb la primavera àrab, es va obrir un debat esperançador sobre l'ús d'internet i les xarxes socials com a eines democràtiques per als ciutadans i per al periodisme. Però va apuntar que el bon periodisme és molt car, i calen persones responsables i preparades amb els estàndards adients. Segons va apuntar, el sector tecnològic ha fet una reflexió i s'ha pogut comprovar que probablement el 2011 no hi havia les eines necessàries per evitar un mal ús de la tecnologia en la difusió d'informacions. Actualment té lloc un efecte de cascada, que amb la irrupció de la intel·ligència artificial és encara més important.

En aquest sentit, López Serrano va dir que actualment el context és encara més perillós, perquè hi ha eines que poden aconseguir fer canviar l'opinió de la gent. Hem fet diverses enquestes i el 70% dels ciutadans creuen que han rebut *fake news* i només un 30% creuen que tenen les eines apropiades per identificar el fenomen, va alertar. Per protegir les eleccions, des de Microsoft col·laboren amb diversos

mitjans i estan creant les bases per transferir el coneixement apropiat als ciutadans, però també als polítics i caps de campanya i institucions.

Contingut creat amb intel·ligència artificial

En aquest punt, la periodista de la BBC Kayleen Devlin va alertar que el contingut falsejat no ha de ser necessàriament sofisticat per arribar a àmplies audiències. Hem vist diversos *fakes* barats que es fan virals, va assegurar, mencionant per exemple casos de vídeos sobre Biden o Harris. Devlin va fer referència a la importància -ja esmentada prèviament durant la jornada- de la transparència dels algoritmes que fan virals determinats vídeos. Amb més transparència, els periodistes o acadèmics podrien investigar per què a la gent li apareix un determinat contingut, i les empreses tecnològiques haurien de ser més responsables. A més, els usuaris podrien implicar-se més críticament amb les plataformes i entendre quan prenen decisions informades. En aquest sentit, va alertar contra el risc de concentrar-se només en continguts sofisticats o fets amb intel·ligència artificial, alertant que no cal que un vídeo sigui molt sofisticat per fer mal. Per això, va exigir més transparència sobre què se'ns mostra a les xarxes, per poder demanar més explicacions a les plataformes tecnològiques.

Carme Colomina va voler incidir en el fet de si cal marcar el contingut generat amb intel·ligència artificial. En aquest sentit, va apuntar que ella n'era partidària, però va remarcar també que és important encoratjar una lectura crítica dels continguts, inclosos els que no són generats artificialment. Per això, va lloar els continguts marcats o que inclouen un missatge d'avís, ja que poden frenar-ne la difusió. En aquest sentit, va posar d'exemple com una vegada volia compartir un article d'un col·lega i li va aparèixer un missatge demanant-li si no el volia llegir abans, i va pensar que aquest era el camí. És part d'una educació diferent que és necessària.

La moderadora va preguntar aleshores a López Borrull si arribaria un moment en què aquesta educació seria impossible, perquè fins i tot la part de la societat més formada, en periodisme, economia o l'àmbit que sigui, pot arribar a caure en la trampa de la desinformació del segle XXI, on hi ha continguts que semblen verços però són totalment falsos.

López Borrull va apuntar, parafrasejant Hannah Arendt, que al final no ens creurem res. Però si no creiem res, és impossible crear consens i una narrativa per construir una societat, va alertar. El professor de la UOC va apuntar que no es pot fer responsable de tot a l'usuari final, i que malgrat calguin més formació, eines i competències, al ritme actual de la tecnologia això és insuficient i és imperativa una estratègia holística. En aquest punt, va assegurar que caldrien eines per crear comunitats de confiança. A més, va apuntar que el debat no és només tècnic o tecnològic, sinó que també fa referència a com veiem la realitat i quin valor li donem, ja que tots tenim prejudicis o biaixos.

La moderadora va preguntar si els verificadors podrien arribar a generar aquests grups de confiança. Alba Tobella va afirmar que la idea d'estar molt ben informats està desfasada perquè actualment hi ha nivells de comprensió lectora molt baixos a les escoles i l'alfabetització mediàtica cada cop és pitjor. Per Tobella, no només cal entendre el text, sinó també saber qui l'envia, com funciona l'algoritme que te'l fa arribar, i en quina bombolla d'opinió es viu, que fa pensar d'una determinada manera i provoca que es rebi aquest contingut. Un cop es té aquesta informació, es tenen millors eines per entendre els textos, segons Tobella. Així mateix, va alertar que en els casos de teories de la conspiració, els que les creen ja procuren basar-les en històries creïbles, fent que en alguns casos sigui pràcticament impossible lluitar contra aquesta dinàmica.

El rol de les tecnològiques

La moderadora va preguntar a López Serrano sobre la transparència de l'algoritme i la responsabilitat de les grans corporacions tecnològiques. Per què ens apareixen determinats vídeos de l'extrema dreta a X, per exemple?

El directiu de Microsoft va afirmar que ell representa una part del sector tecnològic amb poc pes en l'àmbit de les xarxes socials, malgrat tenir LinkedIn. López Serrano va recomanar el llibre "Attention Merchants: The Epic Scramble to Get Inside Our Heads", de Tim Wu, per saber més sobre com funcionen les xarxes socials. Segons va dir, la transparència és molt important i es pot arribar a algun tipus de transparència sobre algoritmes, però les pistes

ja hi són. T'apareix perquè ho cliques, va apuntar, assenyalant que la part de l'educació, per ell, és molt important, ja que determinats continguts simplement generen addició, són com dopamina.

López Serrano va preguntar quantes persones de la sala havien fet servir la intel·ligència artificial aquell dia, i després va dir que probablement tothom, malgrat no ser-ne conscients. Com vols processar correctament, com a humà, una tecnologia que impacta en les teves decisions si no ets del tot conscient que l'estàs fent servir, es va preguntar, apuntant que s'està treballant en la direcció apropiada amb la Unió Europea i la DSA.

Des de la UOC, l'expert López Borrull va apuntar que l'algoritme no és l'únic que cal tenir present, sinó també l'homogeneïtat en les respostes. Per això, va remarcar que cal aprendre a fer preguntes apropiades a la IA. Els algoritmes, al final, són imperfectes, com la informació en què es basen, va dir.

Els límits de la llibertat d'expressió

La següent pregunta anava adreçada a Kayleen Devlin, periodista sènior de BBC Verify, sobre els límits entre moderar i llibertat d'expressió. Segons Devlin, el límit és en la capacitat de fer mal. La llibertat d'expressió, va remarcar, no es pot utilitzar per fer desinformació que faci mal. Durant la pandèmia, es va posar la gent en risc amb informació falsa sobre vacunes, i en l'assalt al Capitoli hi havia un risc per a la democràcia, va posar com a exemples en què la desinformació és clarament perjudicial. En aquest sentit, va assenyalar que a la BBC decideixen si tractar un tema tenint en compte com s'ha estès la desinformació, quin potencial perjudicial té, i quin impacte humà tindrà.

Carme Colomina, del CIDOB, va assegurar que havia vist una evolució en els últims anys. Segons va apuntar, les xarxes socials són actors globals en la política internacional i local, formen part del joc i tenen la seva pròpia agenda. Amb l'aprovació del primer codi de conducta de la UE, va dir, les plataformes van haver d'estar al cas del contingut que distribuïen, ja que fins llavors deien que no tenien cap responsabilitat editorial. La nova regulació va suposar un pas endavant, segons Colomina, ja que ara amb la DSA per primera vegada

hi ha mesures i sancions per fer front al nivell de responsabilitat de les grans plataformes en el discurs públic.

López Borrull va dir que es tracta del clàssic debat sobre si les xarxes socials són mitjans de comunicació o no. Va assegurar que les plataformes van començar dient que eren el futur de la comunicació i després van dir que no volien ser responsables del contingut, sinó només canals de transmissió d'informació. Però la desinformació necessita regulació, és impossible l'autoregulació, va apuntar l'expert de la UOC.

Tobella va apuntar que el debat sobre la llibertat d'expressió és molt interessant, perquè es tracta d'un dret bàsic amenaçat precisament per la desinformació, que impedeix prendre decisions ben informades. Els verificadors som acusats de serensors, però oferim més informació que mai! Diem què és fals i que no, i ens acusen de serensors, però no ho som, va lamentar. Per Tobella, cal diferenciar entre fets i opinions: amb els fets es poden oferir dades, amb les opinions, no.

López Serrano va apuntar que la llibertat d'expressió no és un dret que no s'hagi d'equilibrar amb la resta de drets. Des del punt de vista constitucional, va recordar, hi ha altres drets que s'han de protegir, i això és el que s'ha de debatre. Perquè el que es considera llibertat d'expressió als EUA és diferent a la UE, mentre que les plataformes són globals. Per això, creu que calen marcs reguladors apropiats.

En aquest sentit, va explicar que part de la seva feina era ensenyar als partits i els responsables de campanya les eines disponibles per protegir les eleccions. Hi ha debats sobre llibertat d'expressió, especialment pels reptes dels candidats que volen reaccionar davant les informacions falses, però que han de decidir si fer-ho o no segons les circumstàncies. Des del món tecnològic, va dir, només es poden oferir les eines apropiades per valorar la integritat d'un contingut, però la clau és que cal un marc global per entendre el fenomen.

Kayleen Devlin va intervenir per remarcar la importància, un cop més, de l'algoritme. La periodista de la BBC va definir com a essencial aquest algoritme, perquè genera més polarització, en mostrar cada cop més i més d'un determinat contingut. No importa com de bones siguin les eines per detectar les notícies falses si la gent que

vols convèncer és a l'altra banda de la barrera i no veu el que els vols ensenyar, va lamentar. Devlin va demanar responsabilitat a les tecnològiques per explicar com enfonsen encara més la gent en una espiral divisiva.

López Serrano va preguntar-li llavors a la periodista de la BBC què hauria de fer el món tecnològic: n'hi hauria prou amb ser transparents? Ella va apuntar que seria fantàstic tenir més informació sobre com es difon la informació falsa per aquestes xarxes. Crowd Tangle és una plataforma que permet veure com es difon una informació. Va mencionar TikTok especialment, on considera que hi ha molt secretisme al voltant de l'algoritme. Segons ella, seria mútuament beneficiós per a les plataformes i els periodistes ser més transparents amb l'algoritme: les xarxes es podrien netejar de continguts perjudicials i els mitjans podrien investigar millor com sorgeixen els continguts problemàtics.

López Borrull va apuntar llavors que l'algoritme no necessàriament hauria de ser transparent per a tothom, però sí per a la gent que combat la desinformació. Cal cert control i transparència per als qui estan qualificats, i hauria de ser algú públic, com la Unió Europea. L'expert de la UOC va alertar, a més, que no es poden tenir 150 regulacions diferents sobre la intel·ligència artificial, sinó que cal una eina reconeguda per tots els actors.

La responsabilitat dels polítics

La moderadora va preguntar si els polítics també havien de mostrar responsabilitat en l'ús de la informació, i si els ponents creien que alguns intentaven utilitzar l'ambient global de desconfiança en el seu propi benefici.

Colomina va respondre que els polítics tenen una responsabilitat molt alta en la difusió de desinformació i que als EUA els partits són els primers que utilitzen aquestes eines per atacar els rivals. Segons va apuntar, moltes enquestes mostren que la desinformació es crea de baix cap a dalt, però que la seva màxima difusió i impacte és quan es comparteix de dalt cap a baix. Colomina va destacar en aquest sentit la responsabilitat social que haurien de tenir els polítics i creadors d'opinió, i va assenyalar que no només cal mirar les plataformes, sinó també els programes tradicionals de televisió o ràdio que

difonen desinformació. La realitat és molt complexa quan cerquem els responsables d'aquestes notícies falses, va concloure.

López Borrull va apuntar que la desinformació no és l'única responsable de la victòria de Donald Trump, ja que la ciutadania demana més benestar i quan els poders públics no responen a determinades problemàtiques, donen espai per créixer a les teories de la conspiració. A més, va avisar que una victòria de Trump el 2024 podria animar candidats d'altres països a intentar replicar un model de desinformació per fer-se amb el poder.

Tobella va reiterar la importància de parlar de fets i de contrastar les informacions que ofereixen els polítics, ja que segons diversos exemples que va aportar, de tot l'espectre polític, a vegades difonen informació falsa o enganyosa. Per això va insistir en la importància d'assenyalar els errors en les dades que es fan públiques. Colomina va plantejar, també, que com a societat féssim una reflexió: per què les mentides no penalitzen quan anem a votar?

L'impacte real de la desinformació

La següent qüestió feia referència a l'impacte real de la desinformació en el vot de la ciutadania. López Borrull va explicar que en societats molt polaritzades, on el resultat és molt ajustat, l'impacte pot resultar molt més ampli que en altres contextos.

Devlin va dir que als EUA els temes que més preocupen la ciutadania -immigració, economia o integritat democràtica- són també els que generen més desinformació. Per tant, la periodista de la BBC va apuntar que és difícil concloure clarament l'impacte de la desinformació en els vots, però és clar que influeix en debats sobre temes importants per als votants. Devlin va explicar també que hi havia anuncis als EUA, per exemple, on els polítics utilitzaven la teoria falsa que els no-ciutadans podrien votar en els comicis. És xocant que puguis emetre aquests anuncis amb informació que ha estat desmentida una vegada i una altra, va lamentar.

López Serrano va assegurar que la desinformació sí que pot tenir un impacte en les eleccions i que ja l'ha tingut en el passat. Segons ell, la gent tendeix a buscar els fets que confirmen la seva visió del món i per això és important tenir una visió crítica.

A Microsoft tenen un centre per monitorar cibercriminals i atacs contra estats, i va assegurar que el cost de la ciberseguretat és d'uns 8 bilions de dòlars, que la situaria com la tercera economia més gran del món. El directiu de Microsoft va explicar que treballen amb governs per combatre la desinformació que prové d'altres països, i que en informes recents n'han pogut atribuir a Rússia, Iran i la Xina.

Colomina va confirmar que hi ha una coordinació de missatges entre potències estrangeres i determinats partits o narratives falses que es difonen a través de les xarxes socials. El fenomen, però, va més enllà, i segons va advertir és un error atribuir-lo només a forces exteriors, ja que els principals difusors són després actors domèstics. En aquest sentit, va apuntar que hi ha una dinàmica geopolítica però també una d'interna i social, i per tant cal treballar en l'alfabetització digital i el pensament crític. El professor López Borrull va indicar la necessitat de ser capaços d'analitzar l'ambient polític i social més enllà de l'impacte del moment de les eleccions.

Per la seva banda, Tobella va dir que actualment no se sap què passa a internet: els mestres o pares no saben quina informació consumeixen els menors i ningú no sap d'on provenen els missatges. Hi ha una manca d'informació sobre què consumim i per què. Va posar com a exemple l'aparició al Parlament Europeu d'Alvise Pérez, pràcticament desconegut per al gran públic abans dels comicis. Així mateix, va assenyalar la immigració o el canvi climàtic com a temes estrella en la desinformació, així com la salut, la nutrició, tot el relacionat amb menjar, les vacunes i els remeis miraculosos per a malalties.

Devlin va afegir que hi ha una narrativa molt forta en relació a la idea de "salvar els nostres fills", i va apuntar que els disturbis recents al Regne Unit van estar marcats per tota una campanya de desinformació sobre l'origen de l'atacant a una menor. Al capdavant, el contingut viral sovint fa sentir alguna cosa, fent enfadar o fent por a la ciutadania, i amplificant aquestes emocions.

Preguntats per la necessitat d'acabar amb la monetització dels clics, López Serrano va assegurar que cal actuar perquè hi ha parts d'internet que són clarament perjudicials. Segons va dir, veuen positivament els passos de la Comissió Europea per

protegir menors. A més, va reiterar la necessitat d'ajudar les noves generacions, perquè amb l'evolució de la intel·ligència artificial, la situació pot anar a pitjor si no tenim les eines adequades.

López Serrano va demanar fer més des del món tecnològic, però també des de l'educatiu i des de les administracions públiques, per tal d'aconseguir protegir els nens i donar-los les eines apropiades per saber utilitzar unes tecnologies que poden ser molt beneficioses per a la societat, però que mal utilitzades poden convertir-se en una arma.

Eines per combatre les informacions falses

Devlin va preguntar aleshores com d'eficients creia López Serrano que poden arribar a ser les eines per detectar àudios falsos generats per intel·ligència artificial, ja que fins ara no n'ha trobat cap que funcioni prou bé. Ell va respondre que des de Microsoft han analitzat quin contingut generat per intel·ligència artificial té més impacte en la gent i efectivament els àudios són dels més perillosos. Va estar d'acord que cal treballar més per tenir millors eines que detectin aquest contingut. Segons el directiu de Microsoft, hi ha sempre una batalla entre quin és l'ús vàlid per als negocis i què s'ha de controlar. Per ara, creu que a nivell industrial hi ha una entesa entre les empreses responsables que no té sentit posar al mercat eines que poden perjudicar la gent. El que cal, però, és garantir que tothom segueixi les normes i apliqui tècniques per controlar els usos perjudicials de la tecnologia. En tot cas, creu que en els propers sis mesos hi pot haver desenvolupaments interessants en aquest àmbit.

Colomina va remarcar que la monetització dels clics és el cor del problema, perquè és el model de negoci de les plataformes, basat en el contingut que es comparteix i no en la seva qualitat. A banda, va alertar que les plataformes saben més dels ciutadans que el propi govern, i això és molt delicat. Malgrat això, Colomina va citar diversos articles per concloure que els àrbitres mai no guanyen els partits, però que també és cert que els partits sense àrbitre no poden funcionar, de manera que cal promoure una regulació com la que té la Unió Europea.

López Borrull va advertir que el principal risc de tot plegat és que ja no creguem en res, ni tan sols

en la democràcia. Els rumors sobre el recompte de vots apareixen sempre en moments molt sensibles, però si es qüestionen els resultats electorals es fa tremolar la democràcia. Colomina va parlar d'una erosió institucional, una crisi global de confiança que té una gran repercussió en el sistema democràtic.

López Serrano va parlar d'una portada de TIME que parlava d'una era de postveritat que ell considera inadequada, ja que creu que s'ha de continuar lluitant per assolir la veritat. Cal més diàleg i obrir els cors per entendre la gent que no se sent reconeguda en el sistema electoral. Si no es construeixen ponts, s'arribarà a un moment de la Història que ja hem viscut en el passat i això seria molt més perillós, va advertir.

Tobella va apuntar que cal fer front als missatges que qüestionen els resultats abans del recompte, perquè intenten aplanar el terreny en cas de derrota. Coincidint amb Colomina, va parlar d'una crisi de confiança que ja es va començar a notar durant la pandèmia, quan el valor d'una piulada d'algú des del sofà de casa seva es valorava tant com la d'un epidemiòleg amb anys d'estudi i experiència. Vivim en un període en que es glorifica la ignorància, es va lamentar.

Devlin va explicar que abans de les presidencials dels EUA es van detectar casos legals qüestionant la integritat de les eleccions, especialment en estats frontissa, cosa que es pot considerar com una manera de preparar el terreny per si els resultats no són com voldrien.

Participació del públic

En el tram final del debat, el públic va agrair les intervencions dels ponents. El delegat del Govern de Catalunya als Estats Units, Isidre Sala, va parlar sobre la situació al país, l'augment de la desinformació i la por a una manipulació dels resultats electorals.

La representant de la Comissió Europea, Klimentini Diakomanoli, del Grup de Treball de Comunicació Estratègica de la Comissió Europea, va intervenir també per agrair el debat i proposar una estratègia holística, i va preguntar quin element de la normativa europea DSA millorarien.

López Borrull va demanar entendre els que estan desinformatats per ajudar-los, i va dir que són gent

que se sent enganyada i apartada pel sistema. La regulació ha de tirar endavant, però també cal benestar social i explicar què podem oferir a les persones perquè no se sentin apartades.

Colomina va dir que més que veure què es pot millorar de la DSA, el repte és com implementar la regulació actual i veure si és efectiva. És una llei forta, però les grans multes per a les plataformes tampoc no ho són tant tenint en compte els seus pressupostos.

López Serrano va dir que cal una revisió total de tot el règim regulador. La DSA, va recordar, no és una peça de normativa aïllada, sinó que està interconnectada amb tota la resta de marcs legals, com la Llei d'intel·ligència artificial i les normatives de dades o altres. Com a sector tecnològic, un dels grans reptes és assimilar les diverses mesures que es posen en pràctica a diversos països europeus. Segons ell, cal preguntar-se si la normativa realment respon els reptes que es volen resoldre.

Els ponents també van contestar preguntes del públic sobre la cadena de blocs (*blockchain*) o com els mitjans han de gestionar la crisi de confiança i

les bombolles de desinformació, tant digitals com físiques.

Tobella va apuntar que el món digital és molt diferent entre generacions, i que no es veu el mateix al mòbil d'un adolescent que al d'un adult. Per la seva banda, Devlin va defensar la responsabilitat dels mitjans per desmentir determinats continguts generats per intel·ligència artificial que poden ser perjudicials. Si això causa alarmisme no sé què dir, perquè estem veient el potencial perjudicial d'aquesta intel·ligència, potser encara no a l'escala que esperàvem, però això no vol dir que quan veiem aquest contingut no l'haguem de denunciar, va concloure.

Per tancar el debat, Colomina va dir que els mitjans també estan patint una crisi del model de negoci, i que hi ha un problema de pluralisme de mitjans. En parlar de desinformació, l'experta del CIDOB va dir que és més important parlar de la fiabilitat i la reputació de les fonts que de la confiança, ja que sovint la informació falsa prové de persones en qui confiem.

Annex. Participants

→ **Sebastian Becker Castellaro**
**Responsable del programa de Digitalització i democràcia a
International IDEA**

Sebastian Becker Castellaro és responsable associat del programa de Digitalització i democràcia. El seu treball se centra en l'impacte de la tecnologia a les democràcies d'arreu del món, proporcionant investigació, anàlisi de polítiques i suport a projectes. Abans d'incorporar-se a IDEA, va treballar a diverses organitzacions de drets humans tant a Amèrica Llatina com a Europa. Té experiència en regulació de plataformes i polítiques relacionades amb la publicitat de desinformació i vigilància a Europa. A més, ha investigat diferents camps com la vigilància a l'era digital, els ciberdelictes i el discurs d'odi en línia.

→ **Clelia Colombo Vilarrasa**
Directora general de l'Acció Exterior

Clelia Colombo Vilarrasa és la directora general d'Acció Exterior del Departament d'UE i Acció Exterior de la Generalitat de Catalunya. És llicenciada en Sociologia per la UAB i doctora en Polítiques Públiques i Transformació Social per la mateixa universitat. Des de 2021, ha exercit com a cap del Servei de Prospectiva i Estratègia a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Prèviament, entre 2019 i 2021, va dirigir el projecte europeu de Qualitat de l'FP Dual al Ministeri d'Educació i Formació Professional de Madrid. Entre 2016 i 2019 va ser responsable de projectes d'ocupació i formació a Barcelona Activa i anteriorment va treballar com a investigadora al Centre Comú d'Investigació de la Comissió Europea. Des del 2008 fins al 2011 va ser tècnica de projectes europeus en innovació democràtica per a la Generalitat de Catalunya, dissenyant i coordinant projectes de participació ciutadana a escala nacional i internacional.

→ **Carme Colomina Saló**
**Investigadora sènior especialitzada en Unió Europea, desinformació i
política global al CIDOB**

Carme Colomina és investigadora sènior especialitzada en Unió Europea, desinformació i política global del CIDOB (Barcelona Centre for International Affairs). També és professora associada del Col·legi d'Europa a Bruges (Bèlgica), on imparteix un curs sobre la gestió de la comunicació a la Unió Europea, i a la Universitat Blanquerna-Ramon Llull. Com a investigadora del CIDOB, coordina el projecte DigiDem-EU sobre democràcies digitals, que té com a objectiu analitzar, discutir i fomentar la comprensió i la consciència dels ciutadans sobre com la tecnologia afecta la democràcia, la política, la participació cívica i els drets. Llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB i amb un curs de postgrau en estudis de la

Unió Europea per la UOC, ha estat corresponsal a Brussel·les i, posteriorment, cap de la secció internacional a Catalunya Ràdio i al diari ARA. A més, és col·laboradora habitual a diversos mitjans de comunicació. Com a enviada especial, ha cobert cimeres internacionals i conflictes polítics a una vintena de països, i ha treballat com a consultora en diversos projectes de comunicació en l'àmbit europeu i euromediterrani.

→ **Kayleen Devlin** **Periodista sènior de BBC Verify**

Kayleen Devlin és periodista sènior de BBC Verify amb experiència en OSINT i narració d'investigació basada en dades. Amb més de 8 anys d'experiència a la BBC, ha gestionat i creat contingut digital de vídeo, àudio i text. Els seus vídeos digitals han acumulat més de 40 milions de visualitzacions en línia i han tingut un alt nivell de participació a les plataformes socials. En el seu rol amb la unitat de desinformació ha treballat en diverses històries de perfil alt, des de la guerra d'Ucraïna fins a la negació climàtica al voltant de la COP26.

→ **Klimentini Diakomanoli** **Grup de Treball de Comunicació Estratègica de la Comissió Europea**

Klimentini es una alta funcionaria de la Comissió Europea especialitzada en mitjans de comunicació, desinformació i comunicació estratègica a la Direcció General de Comunicació a Brussel·les. Va ser directora de l'Oficina de Premsa de les Representacions de la Comissió Europea a Grècia i Xipre. Porta més de 23 anys comunicant les polítiques europees, incloses les de recerca i tecnologia, medi ambient, canvi climàtic, etc. Anteriorment, va ser diplomàtica especialitzada a la Representació Permanent de Grècia a Brussel·les. Klimentini es autora del llibre *Fake News: What does Europe do?*, publicat el 2021 i reeditat el 2024 en francès i grec. Llicenciada per la Facultat de Dret de la Universitat Kapodistriaca d'Atenes i antiga advocada del Col·legi d'Advocats d'Atenes. Diplomada de l'Escola Nacional d'Administració Pública. Estudis de postgrau en Dret Penal i Criminologia a França i màster en Comunicació Digital i Gestió de Crisis a la Universitat Aristòtil de Salònica. Professora habitual del Programa de Postgrau "Institucions, Comunicació i Integració Europea" de l'Institut Europeu de Comunicació i participant com a ponent del Fòrum Econòmic de Delphi.

→ **Laura Foraster i Lloret** **Directora general de Catalunya Internacional**

Laura Foraster i Lloret (Barcelona, 1976) és llicenciada en Administració i Direcció d'Empreses per la UPF i en Humanitats per la UOC i té un màster en Estudis Europeus cursat a la KU Leuven, a banda de formació específica en diplomàcia pública i en Missions d'Observació Electoral. Actualment és al capdavant de Catalunya Internacional. Fins al tancament temporal de DIPLOCAT a l'abril de 2018 en va ser la directora executiva. Va ser cap de Gabinet del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i del conseller de Comerç, Turisme i Consum de la Generalitat de Catalunya durant dues legislatures consecutives, dirigint el Gabinet del conseller, i assessorant-

lo en temes polítics i d'afers internacionals i de la Unió Europea. Prèviament, va exercir d'assistent parlamentària de diversos eurodiputats catalans al Parlament Europeu a Brussel·les i Estrasburg, fent seguiment del Comitè de Relacions Internacionals, Drets Humans i Polítiques Estrangeres i de Seguretat Comunes i del Comitè d'Afers Constitucionals. A Brussel·les, també va treballar a la Comissió Europea, al Comitè de les Regions i a la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya davant la Unió Europea.

→ **Alexandre López Borrull**
Professor agregat dels Estudis de Ciències de la Informació i de la Comunicació a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC)

Alexandre López-Borrull és professor agregat de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), on és director del Grau d'Informació i Documentació. És doctor en Química per la Universitat Autònoma de Barcelona i Llicenciat en Documentació per la UOC. Com a investigador ha treballat en aspectes legals de la informació, les fonts d'informació electrònica en ciència i tecnologia, i ha participat en diversos projectes d'investigació i transferència. Els seus interessos de recerca actuals estan relacionats amb la desinformació i la ciència oberta. Forma part del grup de recerca GAME (UOC).

→ **Gabriel Lopez Serrano**
Director de Relacions Institucionals i Regulació a Microsoft Ibèrica

Gabriel López Serrano és advocat i actualment director d'Afers Reguladors i Relacions Institucionals de Microsoft, a Madrid. La seva carrera abasta funcions en l'àmbit acadèmic, *startups* i empreses tecnològiques líders. Com a antic gerent d'Afers Reguladors d'AT&T Corp, va negociar alguns dels primers contractes internacionals de transferència de dades a les Amèriques. A Nokia Corp va ocupar els càrrecs d'advocat sènior i director de Polítiques Públiques per al sud d'Europa. Ha intervingut en esdeveniments tecnològics de primer nivell a tot Europa, discutint les implicacions socials de la intel·ligència artificial. Els seus treballs escrits aprofundeixen en temes com l'aplicació de la intel·ligència artificial en els marcs normatius, la ciberseguretat, la transparència i la propietat algorítmica, l'intercanvi de dades dins dels sectors regulats, les pràctiques tecnològiques sostenibles i la creació de tecnologia inclusiva per a una millor accessibilitat. Presideix la Comissió de Política Digital d'Ametic i és membre del Consell d'Adigital i Ametic.

→ **Laura Pous Trull**
Cap d'Economia i Món a l'Agència Catalana de Notícies

Laura Pous és periodista, responsable de les seccions d'Economia i Món a l'Agència Catalana de Notícies (ACN), on treballa des del 2010. Ha fet de corresponent a Londres i a Brussel·les per l'agència, però també ha col·laborat des de l'estranger amb mitjans com Rac1, El Punt Avui o Deutsche Welle, entre d'altres. Va presentar el programa 'Via Europa', d'El Punt Avui i la Xarxa, emès setmanalment des del Parlament Europeu entre el

2014 i el 2017. Té un màster en Comunicació Política per la Universitat de Glasgow, i és professora associada a la Universitat Pompeu Fabra (UPF), on imparteix classes al grau de Periodisme.

→ **Alba Tobella Mayans**
Periodista, cofundadora i directora de Verificat

Periodista i cofundadora de Verificat, on és la cap de continguts i responsable de verificació de dades. Ha estat corresponsal de les agències Associated Press i France-Pressé a Colòmbia i Uruguai i reportera independent a Mèxic. També ha treballat a El País i ha publicat a Univision, AJ+, Esquire o La Vanguardia, entre d'altres, i ha sigut editora de la revista Código Nuevo. És llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona i en Teoria de la Literatura i Literatura Comparada per la Universitat de Barcelona.

Entitats membres del Consorci

Institucions públiques i entitats associatives de l'àmbit local

- Generalitat de Catalunya
- Ajuntament de Barcelona
- Ajuntament de Tarragona
- Ajuntament de Girona
- Ajuntament de Lleida
- Ajuntament de Viella i Mitjaran
- Diputació de Barcelona
- Diputació de Tarragona
- Diputació de Girona
- Diputació de Lleida
- Consell General d'Aran
- Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM)
- Federació de Municipis de Catalunya (FMC)

Universitats, escoles de negocis i instituts universitaris de recerca

- Universitat de Barcelona (UB)
- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
- Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)
- Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Universitat de Lleida (UdL)
- Universitat de Girona (UdG)
- Universitat Rovira i Virgili (URV)
- Universitat Ramon Llull (URL)
- Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
- Universitat de Vic · Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC)
- Universitat Internacional de Catalunya (UIC)
- Universitat Abat Oliba CEU (UAO CEU)
- Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI)
- EADA Business School
- Barcelona School of Economics (BSE)

Entitats dels sectors econòmic, empresarial, sindical i social

- Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya
- Foment del Treball Nacional
- Micro, petita i mitjana empresa de Catalunya (PIMEC)
- Confederació de Cooperatives de Catalunya
- Associació Multisectorial d'Empreses (AMEC)
- Fundació Privada d'Empresaris (FemCAT)
- Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT)
- Comissions Obreres de Catalunya (CCOO)
- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya
- FC Barcelona

